

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116214630
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1116214630.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobcu v prvom rade: JUDr. Jana Košová, správkyňa úpadcu AUTOMONT ŽILINA, spol. s.r.o., so sídlom J. Milca č.11, 010 01 Žilina, žalobcu v druhom rade : B. B., I. X. XX.X.XXXX, Z. W.. Š. XXX/XX, XXX XX Ž. - Z., žalobkyne v treťom rade : Q. B., I. X. X.X.XXXX, Z. W.. Š. XXX/XX, XXX XX Ž.R. - Z., žalobcu v štvrtom rade: L. B., I. X. XX.X.XXXX, Z. W.. W. Č.. X, XXX XX Ž., žalobkyne v priatom rade: Q. B., I. X. X.X.XXXX, Z. W.. W. Č.. X, XXX XX Ž., žalobcovia v druhom až piatom rade zastúpení: JUDr. Mgr. Štefan Bucha, advokát, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 1, 010 01 Žilina proti žalovanému v prvom rade: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova č. 11, 010 01 Žilina, IČO: 31575951, zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova č. 8, 811 05 Bratislava, žalovanému v druhom rade: DRAŽOBNÍK, s.r.o., IČO: 36764281, so sídlom Hviezdoslavova č. 6, 040 01 Košice o zastavení konania voči žalobcovi v prvom rade, o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2012 takto

rozhodol:

Súd konanie voči žalobcovi prvom rade z a s t a v u j e.

Súd žalobu vo vzťahu k žalobcom v druhom až piatom rade v celom rozsahu z a m i e t a.

Súd žalovaným v prvom a druhom rade vo vzťahu k žalobcom v prvom až piatom rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v prvom až piatom rade sa žalobou doručenu súdu dňa 06.07.2016 domáhali určenia neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2012 (ďalej Zmluva v príslušnom gramatickom tvare), ktorá bola uzatvorená medzi žalovaným v prvom rade so žalovaným v druhom rade, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky žalovaného v prvom rade vo výške 9 038,37 €, s ročným úrokom z omeškania vo výške 17,50 % zo sumy 9 038,37 € od 22.12.2012 do zaplataenia. Pôvodne táto Zmluva bola uzatvorená právnym predchodcom aktuálne žalovaného v prvom rade a to spoločnosťou VOLKSBANK Slovensko a.s., ktorej právnym nástupcom následne bola spoločnosť Sberbank Slovensko a aktuálne je právnym nástupcom Prima banka Slovensko, a. s. (ktorej označenie žalobcovia uviedli aj v petite výroku žaloby v zmysle písomného podania doručeného súdu dňa 22.11.2021).

Žalobcovia v žalobe uviedli, že Zmluva presne nešpecifikuje v článku II. v bode 2. 4 aká suma z dlhu je zabezpečená v Zmluve o ručení zo dňa 14.02.2007 voči žalobcom v druhom až piatom rade, ako aj voči dlžníkovi žalobcovi v prvom rade. Žalobcovia ďalej v žalobe uviedli, že právne účinky Zmluvy nastali až dňom doručenia Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 8.1.2013 žalobcom dňa 11.01.2013. Žalobcovia konštatovali, že medzi pôvodným veriteľom VOLKSBANK Slovensko a.s. a dlžníkmi, čiže žalobcami v prvom až piatom rade došlo dňa 07.01.2013 k vysporiadaniu práv a povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o ručení uzavretím Dohody o ukončení Zmluvy o ručení a dlh bol uhradený z dražby nehnuteľnosti. Z tohto tvrdeného skutkového stavu vyplýva, že Dohoda o ukončení Zmluvy o ručení bola uzavretá ešte pred tým, ako bolo vypracované Oznámenie o postúpení pohľadávky

zo dňa 08.01.2013 a jeho doručení žalobcom, teda ešte predtým, ako nastali právne účinky Zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorej určenia neplatnosti sa žalobcovia žalobou domáhajú. Z uvedeného dôvodu došlo k splneniu záväzku pôvodnému veriteľovi VOLKSBANK Slovensko a.s. a preto záväzok v súlade s ustanovením § 559 OZ zanikol. To, že došlo k vysporiadaniu práv a povinností medzi žalobcami a pôvodným veriteľom potvrdzuje už vyššie uvedená Dohoda o ukončení zmluvy o ručení zo dňa 07.01.2013, ktorá bola medzi žalobcom v prvom až piatom rade a pôvodným veriteľom uzatvorená ešte pred vypracovaním Oznamenia o postúpení pohľadávky, teda ešte pred tým, ako nastali právne účinky Zmluvy o postúpení pohľadávky.

Žalobcovia v žalobe namietli aj vadu Notárskej zápisnice spísanej dňa 28.02.2011, notárkou doktorkou Ľudmilou Chodelkovou, na podklade ktorej žalovaný v druhom rade inicioval exekučné konanie voči žalobcom.

Žalobcovia spolu so žalobou súdu doručili Zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú medzi postupcom, ktorým bol pôvodný veriteľ VOLKSBANK Slovensko a.s.- právny predchodca žalovaného v prvom rade a žalovaným v druhom rade Dražobníkom s.r.o. zo dňa 21. 12. 2012, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 08.01.2013, Dohodu ukončení Zmluvy o ručení uzavretú medzi pôvodným veriteľom a jednotlivcami v druhom až piatom rade, Notársku zápisnicu N202/2011, NZ 6921/2011, NCRIs 7110/2011 zo dňa 28.02.2011, Zmluvu o kontokorentnom úvere uzatvorenú ešte medzi Ľudovou bankou, a. s. a žalobcom v prvom rade dňa 14.02.2007, Dodatok k uvedenej zmluve zo dňa 31.03.2008, Dodatok číslo 2 k uvedenej zmluve zo dňa 30.01.2009, Dodatok číslo 3 k uvedenej zmluve zo dňa 29.01.2010, Dodatok číslo 4 k uvedenej zmluve číslo zo dňa 02.02.2011, Dodatok číslo 5 k uvedenej zmluve zo dňa 23.02.2011, Zmluvy o ručení uzatvorené medzi ešte Ľudovou bankou a žalobcami v druhom až piatom rade dňa 14.02.2007.

2. Žalovaný v prvom rade doručil súdu dňa 25.10.2016 písomné vyjadrenie k obsahu žaloby, v zmysle ktorého žiadal žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný vo vyjadrení konštatoval, že dňa 14.02.2007 uzatvoril žalovaný v prvom rade, ako veriteľ, so žalobcom v prvom rade, ako dlžníkom, Zmluvu o kontokorentnom úvere, na základe ktorej žalovaný v prvom rade poskytol žalobcovi v prvom rade úverový rámec pôvodne vo výške 66 387,84 €. Za zaplatenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere sa zaručili žalobcovia v druhom až piatom rade. Dňa 21.12.2012 uzatvoril žalovaný v prvom rade, ako postupca, so žalovaným v druhom rade Zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej žalovaný v prvom rade postúpil žalovanému v druhom rade pohľadávku zo Zmluvy o úvere a to spolu so zabezpečením poskytnutým žalobcami v druhom až piatom rade.

Žalovaný v prvom rade konštatoval, že žalobcovia už z totožných dôvodov iniciovali námietkové konanie podľa ustanovenia § 50 Exekučného poriadku v exekúcii vedenej na podklade Notárskej zápisnice N202/2011 v prospech žalovaného v druhom rade. Okresný súd Žilina, ako exekučný súd, uvedené námietky ako nedôvodné zamietol uznesením zo dňa 20.01.2016, teda dôvody, na základe ktorých si žalobcovia uplatnili nárok aj v prejednávanej veci, už boli podrobené súdnej revízií. Zároveň žalovaný prvom rade konštatoval, že žaloba je neprípustná podľa ustanovenia § 137 písm. d) CSP, keďže súdne konanie bolo začaté dňa 06.07.2016 za účinnosti Civilného sporového poriadku. Žaloba na určenie právnej skutočnosti je prípustná výlučne za predpokladu, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Žalobu na určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky neupravuje žiaden právny predpis a teda jej úspešné podanie je procesne vylúčené.

Žalovaný v prvom rade zároveň konštatoval, že ak by žaloba o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky bola prípustnou, absentuje tu aktívna vecná legitimácia žalobcov na podanie žaloby a naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti. Žalobcovia neboli účastníkmi Zmluvy o postúpení pohľadávky, určenia neplatnosti ktorej sa žalobou domáhajú. Nie sú nositeľmi subjektívneho práva, o ktorom má súd v konaní rozhodnúť, teda nemajú aktívnu vecnú legitimáciu na podanie určovacej žaloby. Žalovaný v prvom rade uviedol, že dlžník nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky, čo vyplýva z ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít. V tomto kontexte žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, ako aj na obsah odbornej literatúry.

V závere svojho vyjadrenia žalovaný v prvom rade poukázal na obsah uznesenia vydaného v exekučnom konaní č.k. 2Er/199/2013-106, ktorým súd námietky žalobcov zamietol po preskúmaní ich obsahu vo vzťahu nesprávnosti označenia notárskej zápisnice a taktiež exekučný súd preskúmal možnosť uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávky určenia neplatnosti, ktorej sa žalobcovia v prvom až piatom rade domáhajú.

Žalovaný v prvom rade súdu spolu s písomným vyjadrením k obsahu žaloby doručil uznesenie Okresného súdu Žilina číslo konania 2ER/199/2013-106 zo dňa 20. januára 2016.

3. Žalovaný v druhom rade doručil súdu dňa 26.10.2016 písomné vyjadrenie k obsahu žaloby, v ktorom zhodne so žalovaným v prvom rade konštatoval neprípustnosť žaloby podľa ustanovenia § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku a taktiež v zhode so žalovaným v prvom rade namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, ako aj nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky.

4. Žalobcovia súdu dňa 15.12.2016 doručili repliku, v ktorej konštatovali, že žaloba o určenie absolútnej neplatnosti Zmluvy bola vypracovaná za účinnosti O.s.p. a doručená súdu dňa 01.07.2016. Žalobcovia majú za to, že súd nemôže postupovať v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) C.s.p., na obsah ktorého poukazujú žalovaní vo svojich vyjadreniach. Obsah žaloby bol napísaný za platnosti a účinnosti O.s.p. a nemohla byť žaloba písaná podľa, v rozhodnom období, ešte neúčinného Civilného sporového poriadku. Vo vzťahu k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, žalobcovia v replike konštatovali, že v čase uzavretia Zmluvy medzi žalovanými v prvom a druhom rade pohľadávka už neexistovala z dôvodu, že bola uhradená z výťažku dražby, ktorá sa uskutočnila 06.11.2012 a z tohto dôvodu ju nemohol postupca postúpiť postupníkovi. Žalobcovia preto Zmluvu považujú za absolútne neplatný právny úkon z dôvodu nemožnosti postúpenia pohľadávky, ktorá neexistovala.

Vo vzťahu k nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcovia konštatovali, že žaloba bola súdu doručená za účinnosti O.s.p. a preto je v súlade s ustanovením § 80 písm. c) O.s.p.. Žalobcovia uviedli, že pre exekučné konanie bola exekučným titulom Notárska zápisnica zo dňa 28.02.2011 sp. zn. N202/2011. Žalobcovia síce konštatovali, že v rámci exekučného konania nebolo exekučným súdom vyhovené ich námietkam, no žalovaný v druhom rade trval na uvedenej exekúcii aj napriek tomu, že pohľadávka zanikla uhradením výťažku z dražby, z tohto dôvodu žalobcovia majú za to, že majú naliehavý právny záujem o vyslovenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2016. To, že žalovaný v druhom rade trval na exekúcii potvrdzuje aj to, že nechcel akceptovať fakt, že predmetná pohľadávka nemohla byť postúpená, pretože úhradou z dražby zanikla, preto tento stav možno zvrátiť iba žalobou o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobcovia zároveň konštatovali, že v námietkach v rámci exekučného konania neuviedli, že ich záväzok voči žalovanému v druhom rade zanikol jeho úhradou z výťažku dražby a z tohto dôvodu navrhli, aby konajúci súd si vyžiadal spis z Okresného súdu Žilina spisová značka 2Er 199/2013, EX 66/2013.

5. Žalovaný v druhom rade súdu dňa 10.03.2017 doručil písomné vyjadrenie - dupliku k replike žalobcov, v zmysle ktorej sa nestotožnili s tvrdením žalobcov, že predmet konania nie je možné posúdiť v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) C.s.p.. Žalovaný v druhom rade uviedol, že konanie sa začína doručením žaloby súdu. Žaloba zo dňa 27.06.2016 bola súdu doručená za účinnosti civilného sporového poriadku a nie za účinnosti O.s.p..

Žalovaný v druhom rade zároveň uviedol, že ak by aj hypoteticky bolo možné konštatovať, že žalobu je treba posudzovať podľa O.s.p., aj táto právna úprava vyžadovala preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, ako aj preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti právneho úkonu. V tomto kontexte žalovaný v druhom rade poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo 11/2008 konštatoval, že základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je v zmysle ustanovenia § 80 v rozhodnom období platného O.s.p. existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania.

Vo vzťahu k preukázaniu aktívnej vecnej legitímácie žalobcov vo vzťahu k petitu žaloby žalovaný v druhom rade poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 210/2001, v ktorom rozhodnutí Najvyšší súd uviedol, že podľa ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky. Zároveň žalovaný v druhom rade uviedol, že Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že z ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na skutočnosť, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, respektíve či vôbec vznikla. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. V rozhodnutí je ďalej konštatované, že relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na

vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu, respektíve platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

Žalovaný v druhom rade v kontexte s odkazom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo vyjadrení konštatoval, že právo žalobcov ako dlžníkov na dovolávanie sa neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky nevzniklo, a teda nevznikla im ani aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2012.

Vo vzťahu k argumentácii žalobcov, že Zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom žalovaný v druhom rade poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 208/2010, v zmysle ktorého pri posudzovaní dôvodov neplatnosti zmluvy je potrebné rozlišovať medzi dôvodmi neplatnosti, ktoré musia byť účastníkom tvrdené a ostatnými, ku ktorým súd prihliada z úradnej povinnosti. Absencia podstatných náležitostí zmluvy je nedostatkom, ktorý má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Možnosť absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky by bolo možné pripustiť v prípade, ak by existencia pohľadávky bola podstatnou náležitosťou zmluvy. V prípade, ak by žalovaný v druhom rade hypoteticky pripustil neexistenciu postúpenej pohľadávky poukázal na skutočnosť, že na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky by nemala vplyv ani skutočnosť, že predmetom postúpenia by bola neexistujúca pohľadávka, existencia pohľadávky nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o postúpení pohľadávky.

Vo vzťahu k existencii postúpenej pohľadávky žalovaný v druhom rade konštatoval, že výška ceny dosiahnutá vydražením nehnuteľnosti po odpočítaní nákladov a odmeny dražobníka nepostačovala na celkové uspokojenie pohľadávky žalovaného v prvom rade. Pohľadávka, ktorá nezanikla v dôsledku vydraženia predmetu dražby, bola legitímne a zákonným spôsobom postúpená na žalovaného v druhom rade.

6. Žalovaný v prvom rade doručil súdu dňa 24.3.2017 dupliku k replike žalobcov, v ktorej konštatoval, že pre posúdenie režimu konania je určujúci moment začatia konania a nie moment napísania žaloby respektíve podanie žaloby na poštovú prepravu ako argumentujú žalobcovia vo vzťahu k právnej úprave, v zmysle ktorej bola žaloba napísaná a doručená súdu. Žalobcovia sami konštatujú, že konanie bolo začaté dňa 01.07.2016, teda za účinnosti už Civilného sporového poriadku. V tomto kontexte žalovaný prvom rade zotrval na svojom vyjadrení k žalobe, že v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) C. s.p. je žaloba na určenie právnej skutočnosti prípustná výlučne za predpokladu, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Keďže žalobu na určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky neupravuje žiaden právny predpis, je procesne vylúčená. Žalobcovia z tohto dôvodu nemôžu byť v konaní úspešní. Vo vzťahu k argumentácii žalobcov, že v čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky mala byť postupovaná pohľadávka uspokojená v celom rozsahu z výťažku dobrovoľnej dražby žalovaný v prvom rade uviedol, že dražba sa uskutočnila dňa 06.11.2012 viac ako rok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Ku dňu nainkasovania dražobného výťažku pohľadávka nepredstavovala sumu 296 476,13 €, ako nesprávne uvádzajú žalobcovia v žalobe, ale značne vyššiu sumu. Odo dňa splatnosti úveru sa naďalej úročila pohľadávka sankčným úrokom. K úverovej pohľadávke bolo pripočítané aj príslušenstvo vo forme nákladov dražby, ktoré znáša dlžník.

Žalovaný v prvom rade zároveň konštatoval, že skutkové tvrdenia žalobcov o zániku pohľadávky sú vo vzťahu k určovacej žalobe irelevantné. Žalobcovia mali možnosť namietať zánik pohľadávky v exekučnom konaní. Žalovaný v prvom rade zotrval v duplike na obsahu vyjadrenia k žalobe v tom smere, že žalobu je potrebné, ako nedôvodnú, v celom rozsahu zamietnuť.

7. Súd uznesením č. k. 10C/88/2016-138 rozhodol o pokračovaní v konaní na strane žalovaného v prvom rade so spoločnosťou Prima Banka Slovensko, ako právnym nástupcom zaniknutého žalovaného v prvom rade spoločnosti Sberbank Slovensko a.s.

8. Počas vedenia konania na majetok žalobcu v prvom rade bol vyhlásený konkurz. Za správcu majetkovej podstaty úpadcu bola ustanovená JUDr. Jana Košová, ktorá v zmysle výzvy súdu zo dňa 02.05.2019 doručila písomné podanie dňa 24.05.2019, v zmysle ktorého navrhla v konaní pokračovať. Správkyňa majetkovej podstaty úpadcu AUTOMONT Žilina, spol. s.r.o. písomným podaním doručeným súdu dňa 11.11.2019 pred otvorením pojednávania vo veci samej zobrala žalobu voči žalovaným v prvom a druhom rade späť a zároveň žiadala, aby žalovaným v prvom a druhom rade nebol priznaný voči žalobcovi v prvom rade nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že voči žalobcovi v prvom rade prebieha konkurzné konanie. Správkyňa majetkovej podstaty úpadcu žalobcu v prvom rade v písomnom podaní konštatovala, že s odbornou starostlivosťou vyhodnotila, že pokračovaním v konaní by sa navyšovali trovy konkurzného konania a výsledok konania nemá vplyv na konkurznú podstatu úpadcu.

9. Žalovaný v prvom rade súdu dňa 07.05.2020 doručil písomné podanie, v zmysle ktorého vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby žalobcom v prvom rade, no nesúhlasil s návrhom žalobcu v prvom rade,

aby súd žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k zastaveniu konania voči žalobcovi v prvom rade. Žalovaný v prvom rade pri svojej argumentácii poukázal na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého platí zásada, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobkyňa, ako správkyňa konkurznej podstaty úpadcu pôvodného žalobcu v prvom rade, v tomto konaní zobrala žalobu späť, týmto procesným úkonom spôsobila, že konanie voči žalobcovi v prvom rade súd zastaví. Správkyňa konkurznej podstaty úpadcu nepreukázala pre zastavenie konania dôvod v správaní sa žalovaných. Len vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu nie je dôvodom pre to, aby súd žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v prvom rade. V tomto kontexte žalovaný v prvom rade poukázal na rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov Slovenskej republiky.

Žalovaný v prvom rade konštatoval, že žalobca v prvom rade zodpovedá za zastavenie konania v dôsledku späťvzatia žaloby a preto je povinný súd žalovaným v prvom a druhom rade priznať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v prvom rade. Žalovaní nezapríčinili začatie sporu a ani začatie konkurzného konania voči pôvodnému žalobcovi v prvom rade, k vyhláseniu konkurzu na majetok žalobcu došlo až po podaní žaloby a žalovaní sa od začiatku tohto sporu kvalifikovane procesne bránia. Vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu v prvom rade nemožno považovať ani za dôvod hodný osobitného zreteľa.

Žalovaný v prvom rade v písomnom vyjadrení sa opäť vyjadril k neprípustnosti žaloby s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP, v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. V tomto kontexte poukázal žalovaný v prvom rade na dôvodovú správu k ustanoveniu § 137 CSP, v zmysle ktorej záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, respektíve platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu určovacej žaloby. Medzi osobitné predpisy patria, napríklad Zákonník práce, Zákon o dobrovoľných dražbách a podobne. Nová právna úprava pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že to vyplýva z právneho predpisu. Žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný. V tomto kontexte poukázal žalovaný v prvom rade na obsah Komentára k Civilnému sporovému poriadku CH BECK, Praha 2016 strana 505, na rozhodnutia Krajských súdov v Košiciach Žilina a v Trenčíne. Žalovaný opätovne žiadal žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

10. Na pojednávaní konanom dňa 24.11.2021 strany sporu zotrvali na skutkových a právnych argumentoch uvádzaných citovaných v podaniach súdom v bodoch 1. až 9. odôvodnenia rozsudku.

11. Podľa ustanovenia § 145 ods.1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví

12. Žalobca v prvom rade zobral späť žalobu voči žalovaným v prvom a druhom rade písomným podaním doručeným súdu dňa 11.11.2019 bez uvedenia dôvodu vo vzťahu k správaniu sa žalovaných, pre správanie ktorých žalobca žalobu zobral späť. Dôvodom späťvzatia žaloby bolo vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu AUTOMONT ŽILINA, spol. s r.o., Súd konanie voči žalobcovi v prvom rade vo vzťahu žalovaným v prvom a druhom rade zastavil.

13. Podľa ustanovenia § 137 Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 156 CSP konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

Podľa ustanovenia § 524 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia §524 ods.2 OZ sS postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 526 ods.1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ustanovenia §526 ods.2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

14. Súd na základe obsahu písomných podaní, ako aj na základe prednesov strán sporu na pojednávaní konanom dňa 24.11.2021 žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Žaloba bola súdu doručená za účinnosti Civilného sporového poriadku a teda jej prípustnosť je vylúčená v zmysle znenia ustanovenia § 137 písm. d) CSP. Ak by aj súd pripustil, že by mal vec posúdiť v zmysle právnej úpravy platnej v čase spracovania žaloby, takisto by žalobu vyhodnotil ako neprípustnú pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti Zmluvy.

15. Občiansky zákonník v citovanom znení neprípúšťa preskúmanie platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky, teda nie je naplnený základný predpoklad ustanovenia § 137 d/ CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Súd zároveň uvádza, že žalobcovia v konaní, ako dlžníci, nie sú aktívne vecne legitimovanými subjektmi na podanie žaloby o určení neplatnosti Zmluvy z dôvodu, že pôvodný veriteľ, čiže žalovaný v prvom rade žalobcom ako dlžníkom oznámil, že pohľadávku, ktorú voči dlžníkom mal postúpil v prospech žalovaného v druhom rade Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou dňa 21.12.2012, čo oznámil žalobcom písomným oznámením vypracovaným dňa 08.01.2013, ktoré žalobcom bolo doručené 11.01.2013. V tomto kontexte súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4Obo 210/2001 publikovaný pod R 119/2003, v zmysle ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníkovi na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.02.2010 sp. zn. 1Obo 1/2009 v zmysle, ktorého dlžník nielenže nemá povinnosť, ale ani právo zisťovať platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky.

Dlžník nie je oprávnený namietat' prípadnú neplatnosť alebo existenciu cessie. Súd v konaní proti dlžníkovi vychádza z právnych účinkov notifikačného úkonu postupcu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky neskúma ani ako prejudiciálnu otázku. Dlžník sa za daných okolností nemôže prípadnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky efektívne dovolať(Občiansky zákonník I., Komentár C.H.BECK. Praha 2015, str. 1827).

Ak pôvodný veriteľ postúpenie pohľadávky dlžníkovi už oznámil, ten už nemôže požadovať od nového veriteľa, aby sa preukazoval Zmluvou o postúpení a je povinný mu plniť. Prípadná neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky nemá vplyv na právne postavenie dlžníka(SVOBODA, J. Občiansky zákonník, Komentár, V. vydanie, EUROUNION, Bratislava 2004, str.483)

Súd zároveň uvádza že, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2012 pôvodný veriteľ Sberbank Slovensko, a.s.- právny predchodca žalovaného v prvom rade postúpil pohľadávku v prospech žalovaného v druhom rade, ktorý dňom cessie nadobudol všetky práva a povinnosti veriteľa. Veriteľ môže podľa ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka svoju pohľadávku postúpiť aj bez súhlasu dlžníka, či ručiteľa a má len povinnosť túto skutočnosť dlžníkovi oznámiť, čo bolo v prípade strán sporu naplnené. Žalobcovia v konaní nepreukázali ani naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalovanými v prvom a druhom rade dňa 21.12.2012 v tom smere, že by sa zmenilo ich právne postavenie. Okresný súd Žilina vydal dňa 20.1.2016 uznesenie č.k. 2Er/199/2013, ktorým boli zamietnuté námietky žalobcov ako povinných.

V exekučnom konaní bol skúmaný obsah Notárskej zápisnice spisová značka N202/2011, NZ 6921/2011, NCRIs 7110/2011 ako exekučného titulu ,ale aj obsah Zmluvy o postúpení pohľadávky, neplatnosti ktorej sa žalobcovia v konaní domáhajú, ako aj obsah Zmlúv o ukončení ručiteľských záväzkov žalobcov v druhom až piatom rade uzavretých s pôvodným veriteľom.

Z rozhodnutia Okresného súdu Žilina vyplýva, že súd písomne poveril dňa 30.06.2014 súdneho exekútora vykonaním exekúcie pre peňažnú pohľadávku 9 038,37 € s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bola Notárska zápisnica spísaná dňa 28.02.2011 sp.zn. 202/2011, NZ 6921/2011, NCRIs 7110/2011. Žalobcovia v exekučnom konaní mali procesné postavenie povinných (žalobca v prvom rade ako dlžník, žalobcovia v 2. až 5. rade ručiteľa záväzku), ktorí súhlasili s vykonateľnosťou predmetnej notárskej zápisnice z titulu právneho záväzku povinných voči pôvodnému veriteľovi Volksbank Slovensko a. s., zo zmluvy o kontokorentnom úvere a zmlúv o ručení uzatvorených so žalobcami v druhom až piatom rade ako ručiteľmi na zabezpečenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi z úverovej zmluvy. Žalovaný v druhom rade v procesnom postavení oprávneného v exekučnom konaní vystupoval voči povinným ako právny nástupca pôvodného veriteľa, na základe predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2012 uzavretej medzi pôvodným veriteľom Volksbank Slovensko, ako postupcom, a oprávneným Dražobník s.r.o., ako postupníkom. Žalobcovia v exekučnom konaní namietali neplatnosť notárskej zápisnice, taktiež namietali dôvodnosť uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a žalovaným 2/ dňa 21.12.2012.

Okresný súd Žilina sa s námietkami žalobcov vysporiadal tak, že po preskúmaní exekučného titulu, ako aj všetkých nadväzujúcich listinných dôkazov, medzi ktorými posudzoval aj obsah Zmluvy o postúpení pohľadávky, neplatnosti ktorej sa žalobcovia v konaní domáhajú tak, že námietky povinných - žalobcov zamietol, taktiež zamietol námietky žalobcov voči trovám exekúcie.

Okresný súd Žilina v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že predmet Zmluvy o postúpení pohľadávky zodpovedá právnej úprave postúpenia pohľadávky upravenej Občianskym zákonníkom. Okresný súd ďalej konštatoval, že práva vyplývajúce z ručiteľského právneho vzťahu, ako vzťahu vedľajšieho, postúpením pohľadávky z hlavného právneho záväzkového vzťahu bez ďalšieho prechádzajú na postupníka ako nového veriteľa. K týmto právnym účinkom pritom dochádza bez ohľadu na súhlas či nesúhlas dlžníka či ručiteľa.

Okresný súd Žilina v rozhodnutí taktiež konštatoval, že prípadné oneskorené splnenie oznamovacej povinnosti postupcu dlžníkovi v zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, alebo aj nedostatok takéhoto oznámenia na platnosť a účinnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nemá vplyv. Súd zároveň konštatoval, že postupca ako pôvodný veriteľ, hoci následne po uzavretí sporných dohôd o ukončení ručenia, preukázateľne oznámil postúpenie pohľadávky dlžníkovi ako aj ručiteľom, čiže pôvodne žalobcovi 1/ a žalobcom v 2. až 5. rade a podľa názoru súdu tak urobil v medziach právnej úpravy Občianskeho zákonníka, ako aj Obchodného zákonníka.

16. Súd nedoplnil dokazovanie výsluchom žalobcov v druhom až piatom rade z dôvodu, že skutkový a právny stav mal súd preukázaný obsahom písomných podaní doručených súdu stranami sporu, z prednesov strán sporu na pojednávaní konanom dňa 24.11.2021. Výsluchom žalobcov v druhom až piatom rade by súd nezískal žiadne rozhodné skutkové okolnosti majúce dopad na rozhodnutie súdu vo veci samej.

Súd si taktiež nepripojil spis Okresného súdu Žilina sp.zn. 2Er 199/2013, EX 66/2013 z dôvodu, že žalovaný v druhom rade súdu doručil uznesenie č.k. 2Er/199/2013-106 zo dňa 20.1.2016, v zmysle ktorého súd zamietol námietky žalobcov v procesnom postavení povinných, ktorého obsah bol známy stranám sporu a súd sa s jeho obsahom oboznámil.

17. Podľa ustanovenia § 218 ods.1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

Podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 256 ods.1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ustanovenia § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Súd priznal žalovaným v prvom a druhom rade vo vzťahu k žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu sto percent.

Vo vzťahu k žalobcovi v prvom rade súd žalovaným v prvom a druhom rade priznal tento nárok z dôvodu, že žalobca v prvom rade zavinil, že konanie bolo zastavené, keďže žalobu zobral späť bez zavinenia žalovaných, ktorí svojim správaním nedali žalobcovi dôvod na späťvzatie žaloby. Vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu v prvom rade nie je dôvodom osobitného zreteľa, odôvodňujúci nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovaným v prvom a druhom rade voči žalobcovi, ktorý v dôsledku späťvzatia žaloby zavinil, že konanie bolo zastavené.

Žalovaným v prvom a druhom rade vo vzťahu k žalobcom v druhom až piatom rade súd priznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalovaní v prvom a druhom rade voči žalobcom v druhom až piatom rade mali úspech v celom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých

dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) / § 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania / § 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/ § 365 ods.1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej / § 365 ods.2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/ § 365 ods.3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie/ § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.